

مقایسه تأثیر هورمون‌های مختلف بر جوانه‌زنی و رشد بذر زیره سیاه (*Bunium persicum*) در شرایط درون شیشه‌ای

راحله قنبری محب سراج^{۱*}، نسرين قربانی^۲

^{۱*} گروه علوم باغبانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

^۲ گروه علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان، شیروان

* نویسنده مسئول: r.ghanbary6565@gmail.com

چکیده

زیره سیاه گیاهی دارویی از خانواده چتریان است که دارای بذره‌های خفته بوده و برخی عوامل فیزیکی و شیمیایی می‌توانند موجب رفع خفتگی دانه گیاهان و القا جوانه‌زنی در آن‌ها شوند. هدف از این پژوهش پیدا نمودن تیمار یا تیمارهای مناسب برای برطرف کردن خفتگی بذر زیره می‌باشد. بدین منظور آزمایشی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیروان انجام گرفت. آزمایش فوق به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار و هر تکرار شامل ۴ نمونه می‌باشد. تیمارهای مورد استفاده در این آزمایش شامل هورمون‌های نفتالین استیک اسید، ایندول بوتیریک اسید، تیدیازورون، بنزیل آدنین، جیبرلیک اسید هر کدام با ۵ غلظت شامل ۰/۵، ۱، ۱/۵، ۲ و ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر به همراه شاهد بدون اعمال تیمار می‌باشد. نتایج نشان داد بیشترین درصد جوانه‌زنی در تیمارهای نفتالین استیک اسید و تیدیازورون با غلظت یک میلی‌گرم در لیتر مشاهده شد. همچنین بیشترین طول ساقه در تیمار بنزیل آدنین با غلظت نیم میلی‌گرم در لیتر مشاهده گردید.

کلمات کلیدی: نفتالین استیک اسید، ایندول بوتیریک اسید، تیدیازورون، بنزیل آدنین، جیبرلیک اسید.